

Sygn. akt VIII C 1147/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w R.

przeciwko A. P.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej A. P. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w R. kwotę 2.807,15 zł (dwa tysiące osiemset siedem złotych piętnaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2013 roku do dnia 5 października 2015 r.,
2. zasądzoną w punkcie 1 (pierwszym) kwotę 2.807,15 zł (dwa tysiące osiemset siedem złotych piętnaście groszy) rozkłada na 12 (dwanaście) miesięcznych rat, w tym:
 - a) 11 (jedenaście) rat po 230 zł (dwieście trzydzieści złotych) każda,
 - b) ostatnia 12-ta (dwunasta) rata w wysokości 277,15 zł (dwieście siedemdziesiąt siedem złotych piętnaście groszy), płatnych z góry do 15-go (piętnastego) dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty do 15-go (piętnastego) dnia miesiąca następującego po dniu uprawomocnienia się wyroku;
3. nie obciąża pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1147/15

UZASADNIENIE

W dniu 20 grudnia 2013 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w R., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. P. powództwo o zapłatę 2.807,15 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. (**pozew k. 2-3**)

W dniu 11 marca 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc w całości na skutek wniesienia przez pozwaną sprzeciwu, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W sprzeciwie pozwana zwróciła się o rozłożenie zadłużenia na raty, powołując się na swoją trudną sytuację materialną. Pozwana podniosła, że jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, samotnie wychowującą małoletnie

dzieci. Utrzymuje się jedynie z zasiłku okresowego oraz zasiłku rodzinnego otrzymywanego co miesiąc z pomocy społecznej. Nadmienila, że ojciec dzieci przebywa obecnie w zakładzie karnym. **(nakaz zapłaty k. 5v, sprzeciw z załącznikami k. 6-9, k. 11-13, postanowienie k. 15v).**

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. **(odpowiedź na sprzeciw k. 21-23)**

Na rozprawie w dniu 5 października 2015 roku w imieniu powoda nikt się nie stawił - pełnomocnik powoda został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwana zajęła stanowisko jak w sprzeciwie od nakazu zapłaty, nie zakwestionowała zasadności, jak i wysokości swojego zadłużenia względem powoda, wskazała, że nie może go spłacić jednorazowo i wniosła o jego rozłożenie na raty. **(protokół rozprawy k. 61-61v, potwierdzenie odbioru k. 60).**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lutego 2012 roku pozwana A. P. zawarła z powodem umowę kompleksową sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji nr 0/463/2012/10/0, zgodnie z treścią której powód był zobowiązany do dostarczania energii elektrycznej do lokalu nr (...), zajmowanego przez pozwaną, położonego przy ul. (...) w Ł. (do świadczenia usługi kompleksowej), zaś pozwana do uiszczania na rzecz powoda opłat za wykonaną usługę. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Strony zgodnie ustaliły, że jako podstawę do rozpoczęcia rozliczeń, w oparciu o przedmiotową umowę, przyjmuje się wskazania układu pomiarowo-rozliczeniowego zamieszczone w Warunkach świadczenia usług kompleksowych.

W umowie zastrzeżono także, że każdej ze stron przysługuje prawo do rozwiązania umowy, na zasadach określonych w Regulaminie wykonywania usług kompleksowych. **(okoliczności bezsporne, kserokopia umowy z dnia 21.02.2012 r. wraz z wnioskiem o zawarcie umowy k. 29-34)**

Dostawca energii elektrycznej, zgodnie z treścią łączącej strony umowy z dnia 21 lutego 2012 roku, dostarczał energię elektryczną do nieruchomości położonej przy ulicy (...) lokal nr (...) w Ł., zamieszkałej przez pozwaną, za co wystawił faktury VAT: nr (...) na kwotę 2.751,87 zł z terminem płatności do dnia 22 kwietnia 2013 roku oraz nr (...) na kwotę 345,70 zł z terminem płatności do dnia 27 maja 2013 roku. Pozwana nie uregulowała wszystkich swoich należności względem powoda, wskutek czego powstało zadłużenie. **(okoliczności bezsporne, kserokopie faktur VAT k. 35-36)**

Pomimo wezwania do zapłaty, pozwana do dnia wyrokowania nie zapłaciła powodowi dochodzonej przedmiotowym powództwem. **(kserokopia przedsądowego wezwania do zapłaty wraz z dowodem doręczenia k. 37-39, okoliczności bezsporne)**

Pozwana A. P. ma 38 lat, z zawodu jest krawcową, mieszka razem z dziećmi w wieku 17 i 13 lat. Razem z nimi mieszka matka pozwanej, która otrzymuje emeryturę w wysokości 1.200 zł, wspólnie prowadzą gospodarstwo domowe. Pozwana jest osobą bezrobotną, zarejestrowaną w PUP bez prawa do zasiłku, na każde z dzieci otrzymuje alimenty w wysokości 500 zł oraz zasiłek rodzinny w wysokości 106 zł. Mąż pozwanej był alkoholikiem, przebywał w zakładzie karnym. Wiosną tego roku A. P. rozstała się z mężem, który nie pomaga jej w spłacie wspólnie zaciągniętych długów. Pozwana spłaca ratę w wysokości 180 zł miesięcznie z tytułu zaciągniętego kredytu. **(kserokopia zaświadczenia z PUP k. 6v, zaświadczenie z ZK w B. k. 7, decyzje Prezydenta Miasta Ł. k. 7v-8v., dowód z przesłuchania pozwanej k. 61-61v.)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron procesu, jak również w oparciu o dowód z przesłuchania pozwanej na okoliczność jej sytuacji życiowej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że pozwana nie kwestionowała zawarcia umowy kompleksowej sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji. Ponadto pozwana nie kwestionowała powstania i istnienia zadłużenia w dochodzonej wysokości. Pozwana podniosła jedynie, że chciałaby spełnić świadczenie w ratach, bowiem nie ma możliwości dokonania jednorazowej spłaty.

Powód udokumentował swoje roszczenie w stosunku do pozwanej załączając do pozwu umowę nr nr o/463/2012/10/O, na podstawie której dostarczał do wynajmowanego przez pozwaną lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ulicy (...) w Ł. energią elektryczną wraz z wystawionymi fakturami VAT, wobec czego po stronie pozwanej powstał obowiązek zapłaty za świadczone usługi. Pozwana nie zapłaciła należności z tytułu wystawionych faktur w łącznej wysokości 2.807,15 zł, czego nie kwestionowała.

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać odsetek za czas opóźnienia, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od A. P. na rzecz powoda kwotę 2.807,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2013 roku do dnia 5 października 2015 roku (do dnia wyrokowania - w związku z rozłożeniem zasądzanego świadczenia na raty).

Zgodnie z przepisem art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Przepis ten daje Sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Uprawnienie do rozłożenia zasądzanego świadczenia na raty przysługuje Sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby go na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne bądź subiektywne - spowodowane działaniem samego dłużnika.

Należy podkreślić, że rozłożenie na raty należności nie eliminuje konieczności uwzględnienia żądania powoda zasądzenia na jego rzecz odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie, powoduje natomiast, że nie przysługują mu odsetki od świadczeń ratalnych za okres pomiędzy wydaniem wyroku a datą płatności poszczególnych rat (por. uchwała składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego z 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSNCP 1971/4/61, a także L. S.: Glosa do uchwały z 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSPiKA 1971/11/202; por. też W. S., w: Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, t. I, W. 1975, s. 504).

Zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie istnieją podstawy do rozłożenia na raty zasądzanego świadczenia. Z jednej strony należy wskazać, że ryzyko wystąpienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających zapłatę należności wynikających z zawartej umowy obciąża pozwaną, z drugiej jednak strony należy mieć na względzie fakt, że A. P. znajduje się w trudnej sytuacji życiowej, jak i finansowej, posiada na utrzymaniu dwójkę dzieci, pozostaje osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Utrzymuje się jedynie z zasądzonych alimentów oraz zasiłku rodzinnego. Rozłożenie należności na raty czyni realnym spłatę zadłużenia przez pozwaną. Korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 320 k.p.c., Sąd miał na celu także uchronienie pozwanej od postępowania egzekucyjnego oraz naliczania kolejnych odsetek. Rozkładając zasądzone świadczenie na raty, Sąd określił dokładnie wysokość tychże rat i termin ich zapłaty. Sąd kierował się przy tym także sytuacją samego wierzyciela, który nie może

w nieskończoność oczekiwać na spełnienie świadczenia, jego interes także biorąc pod uwagę. Orzekł zatem, że wyważenie interesów obu stron pozwala na rozłożenie zasądzonej kwoty na 12 miesięcznych rat, w tym 11 rat po 230 zł każda i ostatnia rata w wysokości 277,15 zł.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanej A. P. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w R. kwotę 2.807,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2013 roku do dnia 5 października 2015 roku; przy czym zasądzoną kwotę 2.807,15 zł rozłożył na 12 miesięcznych rat, we wskazanej wysokości, płatnych z góry do 15-go dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi, w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty do 15-go dnia pierwszego miesiąca po uprawomocnieniu się orzeczenia.

W punkcie 3 wyroku Sąd orzekł o nieobciążaniu pozwanej kosztami procesu, zgodnie z zasadą słuszności, na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze trudną sytuację życiową i finansową pozwanej, która, zdaniem Sądu, oceniana przez pryzmat zasad współżycia społecznego, uzasadnia odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu.

Zgodnie z treścią wskazanego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu taki właśnie szczególny wypadek zachodzi w stosunku do pozwanej. Jak już wyżej wskazano A. P. ma 38 lat, samotnie wychowuje dwójkę dzieci, na każde z nich otrzymuje alimenty w wysokości 500 zł oraz zasiłek rodzinny w wysokości 106 zł, przy czym pozwana pozostaje osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, nie ma innych dochodów, majątku ani oszczędności. Biorąc powyższe pod uwagę uznać należy, iż nie posiada ona wystarczających środków na pokrycie kosztów procesu, które zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy winna ponieść, jako przegrywająca proces w całości.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.